

сей, та му рекохъ: Знаеш ли че Господъ днесъ земя господаря ти отъ върху главъ-тъти? И рече: И азъ знаю това: 4 мълчте. И рече му Илія: Елиссе, сѣди тукъ, моліж, защото Господъ мя проводи въ Иерихонъ. А той рече: Живъ Господъ, жива и душа-та ти, ибма да тя остави. 5 И дойдохъ въ Иерихонъ. И дойдохъ сынове-тъ на пророци-тъ, които бѣхъ въ Иерихонъ, при Елиссея, та му рекохъ: Знаеш ли че Господъ днесъ земя господаря ти отъ върху главъ-тъти? И рече: 6 И азъ знаю това: мълчте. И рече му Илія: Сѣди тукъ, моліж; защото Господъ мя проводи до Йорданъ. А той рече: Живъ Господъ, жива и душа-та ти, ибма 7 да тя остави: и отидохъ двама-та. И отидохъ петдесетъ мѫжіе отъ сынове-тъ на пророци-тъ, та застанахъ на срещъ отъ далечъ: а тъ двама-та застанахъ 8 при Йорданъ. И зѣ Илія кожухъ-си, та го стъни, и удари водъ-тъ, и раздѣли ся отъ тукъ и отъ тукъ, и прѣминахъ двама-та по сухо.

9 И когато прѣминахъ, рече Илія Елиссею: Искай ща да ти направи върхъ да ся земя отъ тебе. И рече Елиссе: Двойна частъ на духъ-тъ ти, да бѫде, моліж, 10 въ мене. А той рече: Мъжно нѣщо поискати; но, ако мя видишъ когато ся вземамъ отъ тебе, ще ти бѫде така: ако ли не, не ще да бѫде.

11 И като ходѣхъ тѣ още и говорѣхъ, ето ^жогненна колесница, и огнени кони, и раздохи ги единъ отъ другъ: и възлѣ Илія се вихрушиха на небе-то: А Елиссе гладаше, и выкаше: ³Отче мой, отче мой, колесница Израилева, и конинца негова! И не го видѣ вече: и хванахъ дрехы-тѣ си та ги раскъсихъ на два къса.

13 И като дигнахъ Иліевъ-тъ кожухъ, който падна отъ него, върнхъ ся, и застанахъ 14 на брѣгъ-тъ на Йорданъ. И зѣ Иліевъ-тъ кожухъ, който падна отъ него, та удари водъ-тъ и рече: Дѣ е Господъ Богъ Иліевъ? И като удари и той водъ-тъ, и раздѣли ся отъ тукъ и отъ тукъ: и прѣминихъ Елиссе.

15 И ^жакото го видяхъ сынове-тъ на пророци-тъ, които бѣхъ въ Иерихонъ отъ срещъ, рекохъ: Иліевъ духъ почива на Елиссея. И дойдохъ да го посрѣдникъ, и му ся поклонихъ доземи. И рекохъ му: Ето, сега има петдесетъ силни мѫжіе съ рабы-тѣ ти: нека отиджатъ, молимъ, да потърсятъ господаря ти, ⁴да го не е дигналъ Духъ-тъ Господень, и го е хвърлилъ на нѣкоіж горж, или въ нѣкоій долъ. И рече: Не испращайтъ. Но като го

принудихъ толкозъ, щото ся посрами, рече: Испратѣте. Испратихъ проче петдесетъ мѫжіе, та търсихъ три дни, но 18 го не намѣрихъ. И когато ся върнжихъ при него, (защото останахъ въ Иерихонъ,) рече имъ: Не рѣкохъ ли ви, Не отивайте?

19 И рекохъ градски-тѣ мѫжіе Елиссею: Ето сега, положеніе-то на градъ-тъ е добро, както господаръ-тъ ни види; но води-тѣ съ лоши, и земя-та е бесплодна.

20 И рече: Донесте ми ново блудо, и ту-21 рѣте соль въ него. И донесохъ му. И излѣзе при источникъ-тъ на водъ-тъ, ⁵та хвърли солъ-тъ тамъ, и рече: Така говори Господъ: Искѣлихъ тѣзи воды: не ще да бѫде вече отъ тѣхъ смърть, или бес-22 плодие. И искалихъ ся води-тѣ дори до тойзи денъ, споредъ Елиссеево-то слово, което говори.

23 И възлѣ отъ тамъ въ Веенъ: и като вълизаше по пътъ-тъ, излѣзохъ изъ градъ-тъ малки дѣца, та му ся присми-24 вахъ, и казувахъ му: Вълизай плѣши-25 вълизай плѣши! А той ся обрѣнъ назадъ, и като ги видѣ, проклѣ ги въ име-то Господне. И излѣзохъ изъ джбра-въ-тъ дѣвъ мечки, та раскъсихъ отъ тѣхъ четиридесетъ и двѣ дѣца. И отиде отъ тамъ въ горжъ Кармилъ: и отъ тамъ ся върнхъ въ Самарий.

ГЛАВА 3.

1 А ⁶Йорамъ Ахаавовъ-тъ синъ ся въцари надъ Израиля въ Самарий, въ осемнадесето-то лѣто на Йосафата Гудинъ-тъ царь: и царова дванадесетъ години. И стори зло прѣдъ Господа, но не както баща му и майка му; защото дигнахъ кумиръ-тъ на Баала, ⁷който бѣ направилъ бща му. Но бѣше прѣдпенъ ⁸въ грѣховъ-тъ на Йеровоама Наватовъ-тъ синъ, който направи Израиля да съгрѣши: не ся отдалечи отъ тѣхъ.

4 А Миса Моавскій-тъ царь имаше стада, и даваше на Израилевъ-тъ царь сто тысячи ⁹агнета, и сто тысячи овни съ вълижъ-тъ имъ. Но ¹⁰като умрѣ Ахаавъ, Моавскій-тъ царь ся подигнахъ противъ Израилевъ-тъ царь.

6 И излѣзе царь Йорамъ изъ Самарий въ онова време, та изброя всички Израиль. И отиде та проводи на Йосафата Гудинъ-тъ царь, и рече: Моавскій-тъ царь ся подигнахъ противъ мене: дохождашъ ли съ мене противъ Моава на бой? И той рече: Ще възлѣзъ; ¹¹а зъ съмъ както си ти, людие-тѣ ми сж както людие-тѣ ти, 8 кони-тѣ ми сж както кони-тѣ ти. И ре-

⁶ Виж. Их. 14; 21. Ин. Нав. 3; 16. Ст. 14.
⁷ Гл. 6; 17. Псал. 104; 4.
⁸ Гл. 13; 14.
⁹ Ст. 8.

¹⁰ Ст. 7.
¹¹ Виж. 3 Пар. 18; 12. Иез. 8; 3. Дѣян. 8; 39.
¹² Виж. Их. 15; 25. Гл. 4; 41.

6; 6. Иоан. 9; 6.
—
а Гл. 1; 17.
б 3 Пар. 16; 31, 32.

¹³ 3 Пар. 12; 28, 31, 32.
¹⁴ Виж. Иса. 16; 1.
¹⁵ Гл. 1; 1.
¹⁶ 3 Пар. 22; 4.